
Shri Rama Gita

श्रीरामगीता

Document Information

Text title : rAmagItA

File name : raamagitaa.itx

Category : gItA, raama, giitaa, vedanta

Location : doc_giitaa

Author : veda vyaasa (traditionally ascribed)

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : vedaanta philosophy,@shruti-saara-sangraha@,in the form of

Latest update : Dec. 17, 1997, February 22, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 22, 2025

sanskritdocuments.org

Shri Rama Gita

श्रीरामगीता

श्रीमहादेव उवाच -

ततो जगन्मङ्गलमङ्गलात्मना
विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् ।
यथार पूर्वाचरितं रघूत्तमो
राजर्षिवर्यैरभिसेवितं यथा ॥ १ ॥

सौमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धिना
रामः कथाः प्राड पुरातनीः शुभाः ।
राज्ञः प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो
द्विजस्य तिर्यङ्मथाल राघवः ॥ २ ॥

कदारिद्र्येकान्त उपस्थितं प्रभुं
रामं रमालालितपादपङ्कजम् ।
सौमित्रिरासादितशुद्धभावनः
प्रणम्य भक्त्या विनयान्वितोऽब्रवीत् ॥ ३ ॥

त्वं शुद्धबोधोऽसि हि सर्वद्विना-
मात्मास्यधीशोऽसि निराकृतिः स्वयम् ।
प्रतीयसे ज्ञानदृशां मलामते
पादाब्जभृङ्गाहितसङ्गसङ्गिनाम् ॥ ४ ॥

अहं प्रपन्नोऽस्मि पदाम्बुजं प्रभो
भवोपवर्गं तव योगिभावितम् ।
यथाञ्जसाज्ञानमपारवारिधिं
सुभं तरिष्यामि तथानुशाधि माम् ॥ ५ ॥

श्रुत्वाथ सौमित्रवचोऽपिलं तदा
प्राड प्रपन्नार्तिदरः प्रसन्नधीः ।
विज्ञानमज्ञानतमःप्रशान्तये

श्रुतिप्रपत्रं क्षितिपालभूषणः ॥ ६ ॥

श्रीरामयन्त्र उवाच -

आदौ स्ववर्णाश्रमवर्णिताः क्रियाः
कृत्वा समासादितशुद्धमानसः ।
समाप्य तत्पूर्वमुपात्तसाधनः
समाश्रयेत्सद्गुरुमात्मलब्धये ॥ ७ ॥

क्रिया श्रीरोद्भवलेतुरादृता
प्रियाप्रियौ तौ भवतः सुरागिणः ।
धर्मतरौ तत्र पुनः शरीरकम्
पुनः क्रिया यङ्कवदीर्यते भवः ॥ ८ ॥

अज्ञानमेवास्य हि मूलकारणं
तद्ज्ञानमेवात्र विधौ विधीयते ।
विधैव तन्नाशविधौ पटीयसी
न कर्म तज्जं सविरोधमीरितम् ॥ ९ ॥

नाज्ञानलानिर्न य रागसंक्षयो
भवेत्ततः कर्म सद्योषमुद्भवेत् ।
ततः पुनः संसृतिरथवारिता
तस्माद्ध्रुधो ज्ञानविचारवान्भवेत् ॥ १० ॥

ननु क्रिया वेदमुपेन योदिता
तथैव विद्या पुरुषार्थसाधनम् ।
कर्तव्यता प्राणभृतः प्रयोदिता
विद्यासहायत्वमुपैति सा पुनः ॥ ११ ॥

कर्माकृतौ दोषमपि श्रुतिर्जगौ
तस्मात्सदा कार्यमिदं मुमुक्षुणा ।
ननु स्वतन्त्रा ध्रुवकार्यकारिणी
विद्य न किञ्चिन्मनसाध्यपेक्षते ॥ १२ ॥

न सत्यकार्योऽपि हि यद्गदध्वरः
प्रकाङ्क्षतेऽन्यानपि कारकादिकान् ।
तथैव विद्या विधितः प्रकाशितै-
र्विशिष्यते कर्मभिरेव मुक्तये ॥ १३ ॥

केचिद्भ्रदन्तीति वितर्कवादिन-
स्तदप्यसदृष्टविरोधकारणात् ।
देहाभिमानादभिवर्धते द्विधा
विद्या गताडङ्कतितः प्रसिध्यति ॥ १४ ॥

विशुद्धविज्ञानविरोचनाञ्चिता
विद्यात्मवृत्तिश्चरमेति भाष्यते ।
उदेति कर्माभिलकारकादिभि-
र्निवृन्ति विद्याभिलकारकादिकम् ॥ १५ ॥

तस्मात्त्यज्जेलार्यमशेषतः सुधी-
र्विद्याविरोधान्न समुख्ययो भवेत् ॥

आत्मानुसन्धानपरायणः सदा
निवृत्तसर्वेन्द्रियवृत्तिगोचरः ॥ १६ ॥

यावच्छरीरादिषु माययात्मधी-
स्तावद्विधेयो विधियादकर्मणाम् ।
नेतीति वाक्यैरभिलं निषिध्य तत्
ज्ञात्वा परात्मानमथ त्यजेत्क्षियाः ॥ १७ ॥

यदा परात्मात्मविभेदभेदं
विज्ञानमात्मन्यवभाति भास्वरम् ।
तदैव माया प्रविलीयतेऽञ्जसा
सकारका कारणमात्मसंसृतेः ॥ १८ ॥

श्रुतिप्रमाणाभिविनाशिता य सा
कथं भविष्यत्यपि कार्यकारिणी ।
विज्ञानमात्रादमलाद्वितीयत-
स्तस्मादविद्या न पुनर्भविष्यति ॥ १९ ॥

यदि स्म नष्टा न पुनः प्रसूयते
कर्ताडमस्येति मतिः कथं भवेत् ।
तस्मात्स्वतन्त्रा न किमप्यपेक्षते
विद्या विमोक्षाय विभाति डेवला ॥ २० ॥

सा तैत्तिरीयश्रुतिराड सादरे
 न्यासं प्रशस्ताभिलकर्मणां स्फुटम् ।
 येतावदित्याड य वाजिनां श्रुति-
 र्ज्ञानं विमोक्षाय न कर्म साधनम् ॥ २१ ॥

विद्यासमत्वेन तु दर्शितस्त्वया
 ङ्तुर्न दृष्टान्त उदाहृतः समः ।
 कृत्वैः पृथक्त्वाद्भ्रुङ्कारकैः ङ्तुः
 संसाध्यते ज्ञानमतो विपर्ययम् ॥ २२ ॥

सप्रत्यवायो ङ्यडमित्यनात्मधी-
 रज्ञप्रसिद्धा न तु तत्त्वदर्शिनः ।
 तस्माद्भ्रुयैस्त्याज्यमविडियात्मभि-
 विधानतः कर्म विधिप्रकाशितम् ॥ २३ ॥

श्रद्धान्वितस्तत्त्वमसीति वाङ्यतो
 गुरोः प्रसादादपि शुद्धमानसः ।
 विज्ञाय यैकात्म्यमथात्मजुवयोः
 सुभी भवेन्नेरुरिवाप्रकम्पनः ॥ २४ ॥

आदौ पदार्थावगतिर्लिङ्कारणं
 वाङ्यार्थविज्ञानविधौ विधानतः ।
 तत्त्वम्पदार्थौ परमात्मजुवका-
 वसीति यैकात्म्यमथानयोर्भवेत् ॥ २५ ॥

प्रत्यङ्परोक्षादि विरोधमात्मनो-
 विडाय सङ्गुल्य तयोश्चिदात्मताम् ।
 संशोधितां लक्षणाया य लक्षितां
 ज्ञात्वा स्वमात्मानमथाद्भयो भवेत् ॥ २६ ॥

येकात्मकत्वाज्जडती न सम्भवे-
 तथाजडल्लक्षणाता विरोधतः ।
 सोऽयम्पदार्थाविव भागलक्षणा
 युज्येत तत्त्वम्पदयोरेदोषतः ॥ २७ ॥

रसादिपञ्चीकृतभूतसम्भवं
 भोगालयं दृग्भसुभादिकर्मणाम् ।

शरीरमाधन्तवदादिकर्मजं
मायामयं स्थूलमुपाधिमात्मनः ॥ २८ ॥

सूक्ष्मं मनोबुद्धिदेशेन्द्रियैर्युतं
प्राणैरपञ्चीकृतभूतसम्भवम् ।
भोक्तुः सुभादेरनुसाधनं भवेत्
शरीरमन्यद्विदुशत्मनो बुधाः ॥ २९ ॥

अनाधनिर्वाच्यमपीड काराणं
मायाप्रधानं तु परं शरीरकम् ।
उपाधिभेदात्तु यतः पृथक्स्थितं
स्वात्मानमात्मन्यवधारयेत्कमात् ॥ ३० ॥

कोशेष्वयं तेषु तु तत्तदाकृति-
र्विभाति सङ्गात्स्फुटिकोपलो यथा ।
असङ्गद्रूपोऽयमज्ञो यतोऽद्भयो
विज्ञायतेऽस्मिन्चरितो विचारिते ॥ ३१ ॥

बुद्धेस्त्रिधा वृत्तिरपीड दृश्यते
स्वप्रादिभेदेन गुणत्रयात्मनः ।
अन्योन्यतोऽस्मिन्व्यभियारितो मृषा
नित्ये परे ब्रह्मणि केवले शिवे ॥ ३२ ॥

देहेन्द्रियप्राणमनश्चिदात्मनां
सङ्घादजस्रं परिवर्तते धियः ।
वृत्तिस्तमोमूलतयाज्ञलक्षणं
यावद्भवेत्तावदसौ भवोद्भवः ॥ ३३ ॥

नेतिप्रमाणेन निराकृताभिलो
लृष्टा समास्वादितचिद्धनाभृतः ।
त्यजेदशेषं जगदात्तसद्रसं
पीत्वा यथाग्निः प्रज्ज्वाति तद्भूलम् ॥ ३४ ॥

कदाचिदात्मा न मृतो न जायते
न क्षीयते नापि विवर्धतेऽनवः ।
निरस्तसर्वातिशयः सुष्वात्मकः
स्वयम्भ्रमः सर्वगतोऽयमद्भयः ॥ ३५ ॥

अेवंविधे ज्ञानमये सुभात्मके
 कथं भवो दुःखमयः प्रतीयते ।
 अज्ञानतोऽध्यासवशात्प्रकाशते
 ज्ञाने विलीयेत विरोधतः क्षणात् ॥ ३६ ॥

यदन्यदन्यत्र विभाव्यते भ्रमा-
 दध्यासमित्यादुरमुं विपश्चितः ।
 असर्पभूतेऽलिविभावनं यथा
 रज्ज्वादिडे तद्दृष्टपीश्वरे जगत् ॥ ३७ ॥

विकल्पमायारहिते चिदात्मके-
 ऽलङ्कारे अेष प्रथमः प्रकल्पितः ।
 अध्यास एवात्मनि सर्वकारणे
 निरामये ब्रह्मणि केवले परे ॥ ३८ ॥

छञ्छादिरागादि सुभादिधर्मिकाः
 सदा धियः संसृतिछेतवः परे ।
 यस्मात्प्रसुप्तौ तदभावतः परः
 सुप्तस्वरूपेण विभाव्यते हि नः ॥ ३९ ॥

अनाद्यविद्योद्भवबुद्धिबिम्बितो
 ज्ञवप्रकाशोऽयमितीर्यते चितः ।
 आत्माधियः साक्षितया पृथङ्स्थितो
 बुध्धापरिच्छिन्नपरः स एव हि ॥ ४० ॥

चिद्धिम्बसाक्ष्यात्मधियां प्रसङ्गत-
 स्त्वेकत्र वासादनलाक्तलोडवत् ।
 अन्योन्यमध्यासवशात्प्रतीयते
 जडाजडत्वं च चिदात्मचेतसोः ॥ ४१ ॥

गुरोः सकाशादपि वेदवाक्यतः
 सञ्जातविद्यानुभवो निरीक्ष्य तम् ।
 स्वात्मानमात्मस्थमुपाधिवर्जितं
 त्यजेदशेषं जडमात्मगोचरम् ॥ ४२ ॥

प्रकाशरूपोऽलमजोऽलमद्भयो-

ऽसङ्घट्टिभातोऽलमतीव निर्मलः ।
 विशुद्धविज्ञानधनो निरामयः
 सम्पूर्णा आनन्दमयोऽलमङ्गियः ॥ ४३ ॥

सदैव मुक्तोऽलमयिन्त्यशक्तिमा-
 नतीन्द्रियज्ञानमविडियात्मकः ।
 अनन्तपारोऽलमलर्निशं बुधै-
 र्विभावितोऽलं हृदि वेदवादिभिः ॥ ४४ ॥

येवं सदात्मानमभङ्गितात्मना
 विचारमाज्ञस्य विशुद्धभावना ।
 उन्त्यादविधामशिरेश्च कारकै
 रसायनं यद्द्रष्टृपासितं रुजः ॥ ४५ ॥

विविक्ता आसीन उपारतेन्द्रियो
 विनिर्जितात्मा विमलान्तराशयः ।
 विभावयेदकमन्यसाधनो
 विज्ञानदृक्केवल आत्मसंस्थितः ॥ ४६ ॥

विश्वं यदेतत्परमात्मदर्शनं
 विलापयेदात्मनि सर्वकारणे ।
 पूर्णाश्चिदानन्दमयोऽवतिष्ठते
 न वेद बाह्यं न च किञ्चिदान्तरम् ॥ ४७ ॥

पूर्वं समाधेरभिलं विचिन्तये-
 दोङ्कारमात्रं सथराथरं जगत् ।
 तदेव वाच्यं प्राणवो हि वायको
 विभाव्यतेऽज्ञानवशात्त ओधतः ॥ ४८ ॥

अकारसंज्ञः पुरुषो हि विश्वको
 ङ्युकारकस्तैजस इर्थते क्मात् ।
 प्राज्ञो मकारः परिपठ्यतेऽभिलैः
 समाधिपूर्वं न तु तत्त्वतो भवेत् ॥ ४९ ॥

विश्वं त्वकारं पुरुषं विलापये-
 द्दुकारमध्ये अङ्गुधा व्यवस्थितम् ।
 ततो मकारे प्रविलाप्य तैजसं

द्वितीयवर्णं प्राणवस्य यान्तिमे ॥ ५० ॥

मकारमध्यात्मनि चिद्धने परे

विलापयेत्प्राज्ञमपील कारणम् ।

सोऽलं परं ब्रह्म सदा विमुक्तिम-

द्विज्ञानदृग् मुक्त उपाधितोऽमलः ॥ ५१ ॥

अेवं सदा जातपरात्मभावनः

स्वानन्दतुष्टः परिविस्मृतापिलः ।

आस्ते स नित्यात्मसुभप्रकाशकः

साक्षाद्विमुक्तोऽयलवारिसिन्धुवत् ॥ ५२ ॥

अेवं सदाभ्यस्तसमाधियोगिनो

निवृत्तसर्वेन्द्रियगोचरस्य छि ।

विनिर्जिताशेषरिपोरलं सदा

दृश्यो भवेयं जितषड्गुणात्मनः ॥ ५३ ॥

ध्यात्वैवमात्मानमलर्निशं मुनि-

स्तिष्ठेत्सदा मुक्तसमस्तबन्धनः ।

प्रारब्धमश्रन्नभिमानवर्जितो

मय्येव साक्षात्प्रविलीयते ततः ॥ ५४ ॥

आदौ च मध्ये च तथैव यान्ततो

भवं विदित्वा भयशोककारणम् ।

छित्वा समस्तं विधिवाद्योदितं

भजेत्स्वमात्मानमथापिलात्मनाम् ॥ ५५ ॥

आत्मन्यभेदेन विभावयन्निरुदं

भवत्यभेदेन मयात्मना तदा ।

यथा जलं वारिनिधौ यथा पयः

क्षीरे विद्यद्व्योम्न्यनिले यथानिलः ॥ ५६ ॥

एत्थं यदीक्षेत छि लोकसंस्थितो

जगन्मृषैवेति विभावयन्मुनिः ।

निराकृतत्वाश्छ्रुतियुक्तिमानतो

यथेन्दुभेदो द्दिशि दिग्भ्रमादयः ॥ ५७ ॥

यावन्न पश्येदभिलं मदात्मकं
तावन्मदाराधनतत्परो भवेत् ।
श्रद्धालुरत्यूर्जितभक्तिलक्षणो
यस्तस्य दृश्योऽहमडर्निशं वृष्टि ॥ ५८ ॥

रहस्यमेतच्छ्रुतिसारसङ्ग्रहं
मया विनिश्चित्य तवोदितं प्रिय ।
यस्त्वेतदालोचयतीह बुद्धिमान्
स मुख्यते पातकराशिभिः क्षणात् ॥ ५९ ॥

भ्रातर्यदीहं परिदृश्यते जग-
न्मायैव सर्वं परिहृत्य येतसा ।
मद्भावनाभावितशुद्धमानसः
सुधी भवानन्ममथो निरामयः ॥ ६० ॥

यः सेवते मामगुणं गुणात्परं
वृष्टा कदा वा यदि वा गुणात्मकम् ।
सोऽहं स्वपादाञ्चितरेणुभिः स्पृशन्
पुनाति लोकत्रितयं यथा रविः ॥ ६१ ॥

विज्ञानमेतदभिलं श्रुतिसारमेकं
वेदान्तवेदथरणेन मयैव गीतम् ।
यः श्रद्धया परिपठेद्गुरुभक्तियुक्तो
मद्रूपमेति यदि मद्ग्रथनेषु भक्तिः ॥ ६२ ॥

॥ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उभामुखेऽश्वरसंवादे उत्तरकाण्डे पञ्चमः सर्गः ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

—
Shri Rama Gita

pdf was typeset on February 22, 2025

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

